

Վահան Տերյան

Գարնանամուտ

Քնքշաբույր ծաղկանց հրեղեն խաղով
Ժպտում են նորից անտառ ու ձորակ,
Եվ հեղեղները խոսուն-սառնորակ
Ողջունում են ինձ գվարթ ծիծաղով:
Չուզել ես նորից դաշտ, անտառ ու լեռ,
Գարո՛ւն, ամեն տեղ նոր կյանք ես վառել
Իմ սրտում էլ ես թներըդ փռել,
Իմ հոգում էլ ես հրդեհել նոր սեր:
Եվ ահա կրկին գվարթ ու ջահել,
Դուրս ելա տխուր մենության բանտից.
Պայծառ աչքերըդ ողջունում են ինձ,
Եվ ես չեմ կարող իմ ճիշը պահել:
Բացել ես իմ դեմ ոսկեղեն հեռուն,
Ծաղկել ես սարո՛ւմ, անտառո՛ւմ, արտո՛ւմ,
Ուրիշ երգեր են հնչում իմ սրտում
Ողջո՛ւյն քեզ, արև, ողջո՛ւյն քեզ, գարուն...

1908